

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

FERARU Viorel XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.11.2018– 17.08.2020;

Instanța de apel: 03.09.2020 – 20.10.2020;

Instanța de recurs: 12.01.2021 – 10.02.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 17 august 2020, Feraru Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Feraru Viorel în beneficiul părții vătămate Ivaschiv Alexandru suma de 4890 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la 02.07.2018, în perioada orelor 07:00-09:00, acționând cu intenție directă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, asigurându-se de faptul că acțiunile sale rămân neobservate de terțe persoane a pătruns pe teritoriul gospodăriei nr. XXXXX, a asociației vilelor „Drujba” XXXXX, unde dintr-o încăpere auxiliară pe ascuns a sustras următoarele bunuri: un cazan confecționat din metal, cu dimensiuni de aproximativ 1,2 x 0,5 metri, formă dreptunghiulară, pe 4 picioare metalice în valoare de 3500 lei; ținte metalice cu diverse dimensiuni în cantitate de 5 kg, în valoare de 35 lei; ținte pentru ardezie în cantitate de 2 kg, în valoare de 20 lei; ciocan la prețul de 10 lei; baros în valoare de 70 lei; o lopată la prețul de 30 lei; un hârleț la prețul de 30 lei; coasă la prețul de 300 lei; un târnăcop la prețul de 45 lei; profil de colț din metal 50 bucăți, cu lungimea de

câte 1 m, în valoare totală de 350 lei; 2 osii de la autocamion de model „Gaz 53” la prețul total de 500 lei, cauzându-i părții vătămate Ivaschiv Alexandru daune în porții considerabile în valoare totală de 4890 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Duca Denis în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea acestuia apelantul a indicat faptul că, instanța de judecată a dat o apreciere arbitrară probelor și a emis o sentință de condamnare bazată doar pe presupuneri, care în fapt nici măcar nu pot fi viabile.

Instanța de judecată la condamnat pe Feraru Viorel, doar în baza unor presupuneri, că acesta ducea deseori la punctul de colectare fier uzat, însă bunurile sustrase nu au fost găsite nici la Feraru Viorel nici la punctul de colectare a fierului. Instanța a considerat că odată văzut în preajma locului infracțiunii, este vinovat de săvârșirea furtului, ceea ce este o presupunere bazată pe niște convingeri arbitrare, fără a avea vreo careva probă în acest sens, mai ales că Feraru Viorel deseori trecea prin acel loc, și nicidecum o persoană doar că a fost în apropierea unui loc unde s-a comis o infracțiune, nu este în mod automat și autorul infracțiunii. Însă cea mai gravă eroare comisă de instanță este că a condamnat o persoană pentru furt a unor bunuri, care prin natura lor, greutate și dimensiuni, nu pot fi ridicate de doar o singură persoană, un cazan de metal cu picioare dimensiunea 1,2 x 0,5 metri nicidecum nu poate fi ridicat de către o persoană și dus de la locul de depozitare, iar 2 osii de la autocamion „Gaz 53” au o greutate enormă de 270 de kg fiecare ceea ce un singur om nu are posibilitatea fizică de a urni din loc asemenea greutatea.

Toate acestea se confirmă și prin declarațiile părții vătămate, care indică expres că bunurile au fost sustrase de mai multe persoane, pe când prin învinuire infracțiunea este atribuită unei singure persoane. Nici o probă directă sau indirectă nu indică că Feraru Viorel ar fi comis infracțiunea de furt. Bunurile sustrase de la partea vătămată nu au fost găsite, însă dacă Feraru Viorel ar fi comis infracțiunea, atunci acestea cu siguranță urmau a fi găsite fie la el fie la punctul de colectare a metalului uzat, ceea ce nu s-a întâmplat și prin urmare infracțiunea incriminată nu a fost comisă de către Feraru Viorel.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020, apelul avocatului Duca Denis în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care s-a confirmat prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatei fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii

art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare de rând cu declarațiile părții vătămate audiate în instanță și pe cumulul probelor scrise, și anume: plângerea de la Ivacshiv Alexandru depusă la SUP la data de 11.07.2018 (f.d.11); informație telefonică parvenită la IP Bălți referitor la furtul de pe XXXXX la data de 02.07.2018 (f.d.12); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 02.07.2018 (f.d.16); revindecarea pe numele lui Feraru Viorel, care constată faptul că acesta anterior a fost condamnat (f.d.50-51); sentința judecătorei Bălți din 17 aprilie 2018 prin care inculpatul este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 însă procesul-verbal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților (f.d.54-55); procesul-verbal de confruntare din data de 26.10.2018 între Feraru Viorel și martorul Cernîșov Valeriu (f.d.62-64); sentința din 17.04.2018 emisă de către judecătoria Bălți sediul Central (f.d.91); procesul-verbal de interogare a părții vătămate Ivaschiv Alexandru din data de 15.10.2019 (f.d.133); procesul-verbal de interogare a martorului Șova Victor din data de 15.10.2019 (f.d.134); procesul-verbal de interogare a martorului Ivaschiv Nicolai din data de 15.10.2019 (f.d.135); sentința de condamnare din 17.09.2008 (f.d.139-140); proces-verbal de interogare a martorului Cernîșov Valerii din data de 20.07.2020 (f.d.156-157).

Probele enunțate incontestabil au demonstrat vinovăția inculpatului și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului în interesele inculpatului.

Avocatul Dănoi Ion în ședința instanței de apel a făcut și el trimitere la unele probe care în opinia sa demonstrează contrariul, cum ar fi: procesul-verbal de audiere a martorului Ivaschiv Alexandru (f.d.23-28); procesul-verbal de audiere a martorului Șova Victor (f.d.29-30); procesul-verbal de audiere a martorului Ivaschiv Nicolai (f.d.31-34).

Argumentele invocate de avocat în interesele inculpatului în cererea de apel precum, că nici o probă directă sau indirectă nu indică că Feraru Viorel ar fi comis infracțiunea de furt, iar bunurile sustrase de la partea vătămată nu au fost găsite la inculpat instanța de apel l-ea apreciat critic deoarece au fost contrare declarațiilor părții vătămate, martorilor și probelor acumulate la dosarul penal.

Negarea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o încercare a acestuia de a evita răspunderea penală, or martorul Cernîșov Valeriu atât pe parcursul urmăririi penale, în cadrul confruntării cu inculpatul (f.d.62-64), cât și în cadrul audierii sub jurământ în ședința instanței de fond (f.d.156-157) a indicat direct la Feraru Viorel ca persoană care a comis furtul imputat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, în care solicită casarea deciziei, rejudecarea și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să fie achitat.

În motivare recurentul a indicat că, vina inculpatului nu a fost demonstrată, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente și suficiente pentru a dovedi vina lui Feraru Viorel.

Instanța a ajuns la concluzii eronate asupra calificării faptelor lui Feraru Viorel. Instanța de judecată a analizat unilateral și părtinitor cauza penală, bazându-se pe poziția părții acuzării.

Inculpatul a declarat instanței că nu a săvârșit infracțiunea de furt că pe lângă locul infracțiunii se deplasa cu căruța, deoarece se afla în drumul dintre casa unde locuiește în casa părintească din sat.

Din cercul de probe, prezentate de acuzator, nu rezultă că Feraru Viorel a comis careva dintre elementele laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Inculpatul a fost condamnat pentru furt a unor obiecte, care prin natura lor, greutate și dimensiuni, nu pot fi ridicate de o singură persoană. Bunurile sustrase de la partea vătămată nu au fost găsite nici la domiciliul inculpatului, nici la punctul de colectare a metalului uzat, ce rezultă că infracțiunea nu a fost comisă de către Feraru Viorel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul Dănoi Ion, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârile recurate sunt conforme legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să le afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanțelor de fond adoptate pe caz în privința inculpatului.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor specificate de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Astfel, din conținutul cererii de recurs se constată că, recurentul nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică aprecierea probelor, solicitând achitarea din motiv că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Se evidențiază că apărarea pune la îndoială legalitatea acțiunilor instanțelor referitor la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii.

Analizând materialele dosarului și hotărârile pronunțate de instanțe, Colegiul conchide că erorile semnalate de recurent nu se confirmă, iar soluția instanțelor este legală și întemeiată. Totuși, pentru a statua asupra netemeinicii acestei cereri instanța supremă a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, raportându-le la actele dosarului și constatând că acestea sunt conforme legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să le afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția de condamnare pronunțată de instanțe în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul inculpatului, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vre-o eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Totodată, este indubitabil faptul că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, că în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Feraru Viorel și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, iar recursul urmând a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe FERARU Viorel XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor